

TRŽIŠKI TEKSTILEC

glasilo organizacije združenega dela bombažne predilnice in tkalnice - tržič

leto XVII

julij—avgust 1976

št. 7-8

Problematika predilnice

Problematika predilnice je podana za prvo polletje leta 1976. Za isto obdobje je podan tudi tabelarni pregled rezultatov. Problemi, ki so se pojavljali v tem času, so podobni kot prejšnji, nekaj pa se jih je pojavilo na novo.

OSNOVNI MATERIAL

Lanskoletne končne zaloge surovin so bile na nivoju enomesečne proizvodnje. Na zalogi so bile tedaj naslednje vrste: Ruski I 31/32, 32/33, Iranski tip SS, tip 72, slabši tip 45, Pakistan SLM 31/32, Uganda tip UGAG 15/32 ter Makedonski I. klasa. Nekatere vrste od zgoraj naštetih bombažev so proti koncu januarja že popolnoma pošle. Prvi predvideni uvoz bombaža (preko f. Jugotekstila) smo pričakovali šele v drugi polovici februarja. Stanje je bilo izredno kritično. Izhod iz te krize je bil edinole v nakupu od Direkcije, ki pa tudi ni imela razrešenih nekaterih stvari okrog količin in cen. Upravičeno smo se bali eventualnih zastojev v proizvodnji. Resnično zadnji trenutek smo se uspeli dogovoriti z Direkcijo za odkup tedaj najbolj kvalitetnih vrst, ki jih je Direkcija imela na zalogi. Poleg tega je bilo pomembno še dejstvo, da so bile omenjene vrste Ruski I 30/31, 31/32, II 31/32 in Mehiški vskladiščena v pristaniščih Koper in Reka, kar je samo še pospešilo odpremo.

Koncem februarja pa je že prispela celotna količina (500 ton) Iranskega bombaža tip 72 v klasi M-full, ki je dvignila raven zaloga na zavidljivo višino. Asortiman smo dopolnili v aprilu s 83 tonami Makedonskega bombaža (Direkcija), v maju je prispelo še 100 ton Ruski I 31/32 in 200 ton Ruski II 31/32. Pripomniti velja še to, da letos Jugoslavija ni uspela v Rusiji nabaviti bombaža v dolžini 32/33. Že v juliju pa je sledila nova količina Ruski I 31/32 200 ton in II (100 ton) po dogovorjeni dinamiki uvoza bombaža s firmo Jugotekstil, kateri je poverjen uvoz vsega bombaža, razen že omenjenih odkupov od Direkcije. Na podlagi dejstev in dejanskega stanja lahko zaključimo, da večjih problemov z dobavami bombažev v letošnjem letu ni bilo, saj je resnično potekalo v okviru dinamike uvoza. Napovedi so tudi vnaprej ugodne in ni pričakovati večjih težav. V bodoče se bomo morali dogovoriti, da bomo šli v naslednje leto z višjimi zaloga-

mi kot smo to prakticirali vsa pretekla leta.

Mnogo večje težave nam je povzročala oskrba s polinoznimi vlakni. Uvoznik teh vlaknen je firma Emona — Ljubljana. Opozoril bi že na znana dejstva, da so bile končne zaloge nične. To je prvi razlog za kasnejše težave. Drugi pa je v tem, da niso bili znani vsi instrumenti v pogledu uvoza surovin. Izhod je bil edinole v tem, da smo vlakno iskali v drugih tekstilnih podjetjih. Tako nam je MTT — Maribor celo dvakrat odprodal najprej 25 ton in kasneje še 10 ton polinoznih vlaknen »POLYNO« japonskega izvora v dolžini 38 mm. Cena tega vlakna je bila nekoliko višja od cene našega Koplona. Bolj pomembno je dejstvo, da je polinozno vlakno pač tisto, iz katerega artikli niso problematični pri prodaji in da smo jih lahko normalno proizvajali. Pomanjkanje polinoznega vlakna se ponavlja čez celo leto. Kljub pravočasnemu plačilu, vlakno ni v željenem roku v podjetju. Rešitev tega problema je verjetno v povečavi odpoklicnih količin, saj je rok od plačila do prihoda vlakna v podjetje daljši od enega meseca, za kolikor pač zadošča sedanja odpoklicna količina (15 ton).

V delu prvega polletja je bila planirana zelo velika količina preje Nm 50 osnove, tako da smo na prstančnih strojih z izdelavo te preje komaj zadostili potrebam tkalnice. S tako visoko Nm pa so bile kapacitete strojev v predhodnih fazah slabše izkoriščene, kar se je odražalo v navideznem višku delovne sile in slabši produktivnosti. V maju smo pričeli z izdelavo grobih števil Nm 28 flanel in Nm 14 osnove in s tem se je zelo povečala proizvodnja na mikalniki in predpredilnih strojih.

Po drugi strani pa je začela zaloga preje iz BD 200 strojev zelo naraščati, tako da smo proizvodnjo bolj prilagajali stanju cev, kot pa dejanskim planskim potrebam.

Večje težave nam je v proizvodnji povzročala tudi neredna dobava polinoznih vlaknen, saj smo večkrat menjali

surovine, vmes pa je zaradi zakasnelih dobav prišlo do zastojev na tej liniji in smo morali delavke celo pošiljati na dopust.

Do februarja smo v sukalnici izdelovali samo Nm 60/2 česano, nato pa postopoma prešli na sukane Nm 34/2 iz bele mešanice za izvoz. Prejo nam je na križne navitke previjal obrat tkalnice, ko pa nam previjalnice vsled prezasedenosti strojev ni mogla dobavljati zadostnih količin križnih navitkov, smo pričeli dvojiti sami iz kopsov, kar je zmanjšalo proizvodnjo na dvojnjo previjalnih strojih in s tem tudi na sukalnih strojih.

Proizvodnje na tem oddelku nismo dosegli tako vsled montaže klima naprave in redukcij električnega toka, kljub temu, da smo obratovanje sukalnih strojev večkrat prestavili na nočno izmeno.

STROJNI PARK

Pereč problem montaže dvigala ob Reiter prstančnih strojih je bil šele v mesecu aprilu končno rešen. Po manjših začetnih okvarah je bilo potem delovanje zadovoljivo.

Od marca do maja je bila izvršena montaža odpihovalec sesalne naprave firme Jacobi na sukalnih strojih Alma, vseh Krušik in Zinser strojih.

Na sukalnih strojih je 1 aparat za 4 sukalne stroje, medtem ko je na prstančnih strojih za 2 stroja.

Z namestitvijo te naprave se je povečala čistoča stroja in okolice, kar vpliva tudi na kvalitetenjši izgled preje.

V sukalnici in česalnici se je nadaljevalo z montažo klima naprave. Zelo dolg zastoj je nastal, ker firma Center iz Kopra, ki nam to klimo montira, vsled znanih težav okoli uvoza, ni mogla uvoziti ventilatorja. V času poročanja je tudi ta problem rešen. V tem obdobju so bila izvršena vsa redna vzdrževalna dela in okvare, ki so nastale. Naj omenim samo najvažnejše:

Na novi Platt liniji se je pričel meseca januarja generalni remont mešalne celice Tufte št. 1. To je bilo zelo obsežno delo, ki se je izvajalo prvič in ni bilo še za to potrebnih izkušenj, a kljub temu so vzdrževalni obrati skupno z mojstri čistilnice

uspešno rešili ta problem. Pregledani in obnovljeni so bili vsi reduktorji, popravljene letvasti pasovi, popravljen kondenzator in montirani novi vodilci za verige.

Poseben problem je predstavljal potujoči letvasti pas, ki je bil zamenjan; obnoviti smo morali tudi vsa kolesa in vodilne tračnice. Ista dela so bila potem tudi na Tufti št. 2. V mesecu juniju je bilo izvedeno generalno čiščenje vseh baterjev in ostalih strojev stare linije in remont rahljačev bal.

Na mikalnikih smo zamenjali števec na strojih 1—7, zamenjali garniture na strojih 4, 15 in 36 ter nadaljevali z rednim brušenjem tamburja, briserja, pokrovkov in nastavitvijo strojev. Poleg tega smo morali odkloniti še niz manjših okvar.

Poleg rednega čiščenja in mazanja zlagalnih glav raztezalk in preventivnih del na napravi za avtomatsko izravnavo pramena na Platt raztezalkah je bilo odpravljeno še niz manjših napak.

Na treh Krušik prstančnih strojih je bila izvršena nastavitev nosilcev valjčkov, centriranje vreten, vodilcev niti, zamenjava vretenškega traku, gumi oblog in raztezalnih jermenčkov, na BD 200 strojih pa se je nadaljevalo vstavljanje plastičnih ležajev pregiba turbinic in zamenjave nosilcev vodilcev niti.

DELOVNA SILA

V tem obdobju ni bilo perečih problemov z delovno silo, nasprotno se je ob visoki Nm in ukinitvi linije za Nm 2,5 izkazoval celo del nerazporejenih delavcev, vendar se je z uvedbo grobih Nm

na prstančnih strojih stanje normaliziralo. Na začetku leta je bilo v predilnici zaposlenih 240 delavcev, koncem junija pa samo še 232 delavcev. Nekaj delavk je bilo premeščenih v konfekcijo, ostali so pa odšli iz podjetja v pokoj ali pa se zaposlili drugje. Tako je v juniju že prihajalo do zastojev vsled pomanjkanja delavcev.

PROIZVODNJA Predilnica

	I.—VI. 1976
a) izvršitev plana	100,43 %
bazni kg	
efektivni kg	99,32 %

Sukalnica:

pri ø Nm 10/1	89,95 %
b) izkor. strojev	
Predilnica	84,54 %
BD 200 pr. stroji	83,90 %
Sukalnica	78,47 %

Predilnica:

c) produktivnost	
bazni gr/vrh	18,05
bazni gr/pr. mesto	57,49
HOK ure	15,24

Sukalnica:

bazni gr/vrh	126,77
HOK ure	5,68

Delovna sila — predilnica:

% izostankov	14,7
porodniški dopust	3,6
bolniški dopust	6,3
letni dopust	4,8
izredni dopust	—

Delovna sila — sukalnica:

% izostankov	23,1
letni dopust	7,7
bolniški dopust	7,7
porodnice	7,7

TOZD PREDILNICA
v. d. obratovodja:
Pirjevec Ignac

Kako poteka vpis posojila za ceste v naši OZD

Z vpisovanjem posojila za ceste smo v naši OZD pričeli 23. junija. Ta dan je bil sklican sestanek, ki so se ga udeležili člani kolegija, konference OO sindikata, sveta ZK, predsedstva ZSMS, predstavniki društev in aktivov, vodilni delavci in predstavniki samoupravnih organov. Na tem sestanku je bilo dano pojasnilo o razpisu javnega posojila za ceste v SR Sloveniji in o načinu vpisovanja posojila v BPT.

Za našo OZD je planirano, da bi zaposleni vpisali 1.600,00 dinarjev posojila. Vodilni in vodstveni delavci naj bi vpisovali 60 % neto mesečnega OD, ostali pa 50 %.

Po končanem sestanku je 41 navzočih članov kolektiva vpisalo 119.800 din ali 7,49 % od planiranega zneska.

Do 24. avgusta je posojilo vpisalo 1044 članov kolektiva, kar je 88,62 %, vpisani znesek pa je znašal 1.328.200 din ali 83,01 %. Posebno velja pohvaliti TOZD oplemenitilnica, kajti tod je akcija najbolj uspela. Posojilo so, z izjemo enega, vpisali vsi zaposleni, planirani znesek pa

nadalj, na 2. strani

Šesto srečanje članov ZRVS Jugoslavije

V času od 1.7. do 4.7. sem se kot delegat organizacije ZRVS tržiške občine udeležil tradicionalnega, že šestega po vrsti, srečanja članov ZRVS SFRJ v Črni gori. Tradicionalno šesto srečanje rezervnih vojaških starešin Jugoslavije »Bratstvo in enotnost 1976« je nadaljevanje srečanj, ki so bila v drugih republikah: 1971 v SR Bosni in Hercegovini, 1972 v SR Sloveniji, 1973 v SR Makedoniji, 1974 v SR Srbiji in 1975 v SR Hrvatski.

Letošnje srečanje rezervnih vojaških starešin Jugoslavije je imelo še posebno obležje, saj se je ujelo s 35-letnico vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti v boju proti fašizmu, vsebinsko pa je bilo vključeno tudi v vsejugoslovansko praznovanje Dneva borca.

Srečanja se je udeležilo okoli 2200 rezervnih vojaških starešin, med katerimi nas je bilo tudi 115 članov ZRVS iz Slovenije.

V četrtek, 1.7., smo se okrog 16. ure pričeli zbirati na ljubljanskem letališču na Brniku. Tisti, ki smo bili malo bolj zgodnji, smo imeli srečo, saj smo lahko pozdravili in pomahali maršalu Titu s spremstvom, ki je po krajšem zadrževanju na Gorenjskem ob povratku s konference komunističnih partij v Berlinu ravno takrat odhajal z brniškega letališča.

Točno ob 17. uri smo vzleteli z letalom DC-9 in smo v slabi uri preleteli Notranjsko, Kvarnerski zaliv in vso našo obalo ter v precej vetrovnem in oblačnem vremenu pristali na letališču Tivat.

Po krajšem prevozu z avtobusom po ozki, zaviti cesti vzdolž čudovite obale, ko smo mimogrede občudovali spretnost voznika avtobusa, ki je bila tesno povezana s spoštovanjem voznikov osebnih avtomobilov do večjega in hrupnejšega brata, se je naša skupina ustavila v hotelu Markov rt, približno 7 km pred Kotorom.

Po prisrčnem in domačem sprejemu in nagovoru s strani predstavnikov ZRVS občine Kotor, smo se zadržali v kratkem prijateljskem razgovoru s prisotnimi člani ZRVS, nato pa smo se raz-

mestili po bungalovih v neposredni bližini hotela.

Petkovo dopoldne smo porabili za ogled kulturno-zgodovinskih znamenitosti kraja Risan in Perast. Z ozirom na to, da smo bili ta čas gostje na plovilih JVM, pa smo si med vožnjo lahko tudi dobro ogledali skoraj celotni Kotski zaliv. Ko sem z daljnogledom opazoval pobočja med zalivom, so me v bližini kraja Risan, po katerem se je v preteklosti zaliv tudi imenoval, med skalovjem presenetile obsežne živo-redeče površine, za katere mi je vodič pojasnil, da so to oleandri, ki tam rastejo menda edinstveno v naših krajih brez posredovanja človeške roke.

Opoldne smo se poslovili od prijaznih gostiteljev mornarjev, popoldne pa smo si ogledali zanimivosti Kotora. Naši vodiči in spremljevalci so nam s ponosom in ljubeznijo razkazovali mestno obzidje z zanimivimi mestnimi vrati, umetniško bogate cerkve in stavbe v mestu, še posebej pa tudi mestni muzej z izredno zajetnim izročilom od nastanka mesta dalje. Še posebno mesto pa zavzemajo razstavljeni predmeti in dokumenti iz I. in II. svetovne vojne, saj so se posebno v času NOB v Kotoru in okolici odvijali srčiti boji za to vojaško zelo pomembno področje.

Bili smo že nekoliko utrujeni od celodnevne programa, ko smo prišli zvečer na sprejem pri predsedniku skupščine občine Kotor. Tam pa so nas prijetno presenetili z enkratnim priložnostnim kulturnim programom, ki so ga izvedli učenci in dijaki kotskih osemletk in sred-

njih šol. Sledil je koktejl, katerega pa smo zaključili z dvema udarnima pesmima »Hej brigade« in »Kosec koso brusi...«, v izvedbi starešin — pevcev iz naše skupine.

V soboto dopoldne smo se udeležili položitve venca na grob ustreljenih upornih mornarjev v letu 1918, potem pa smo bili gostje »Jugooceanije«, enega največjih naših pomorskih podjetij, kjer smo bili seznanjeni z delom, uspehi in načrti te delovne organizacije, ogledali pa smo si tudi razstavo ročnih del (gobelini, pletenine, vezanine in slično), deklet in žena, ki si s temi deli krajšajo dolge dneve in tedne, ko njihovi fantje in možje plovejo po svetovnih morjih.

Po svečanem kosilu, ki nam ga je priredil predsednik skupščine občine Kotor, smo se odpravili skupaj s skupino naših tovarišev, ki so bili dva dni gostje v Hercegovnem, z avtobusi proti Cetinju. Kljub hudi pripeki in počasni vožnji navkreber v kamniti masiv po pobočjih nad Kotorom, je bilo vzdušje odlično, predvsem po zaslugi neumornega vodiča — profesorja iz Kotora, ki je sicer tudi član ZRVS in aktivni udeleženec NOB. Ko smo prevozili že skoraj vse od petindvajsetih serpentin proti vrhu, smo se ustavili in si v miru ogledali Kotski zaliv, ki je bil pod nami kot na dlani. V spodnjem delu ovinkaste ceste je vzbudil našo pozornost odsek ceste zgrajen v obliki črke M. Zvedeli smo, da je inženir, ki je gradil to cesto, s tem simbolom ovekovečil spomin na svojo vdanost dvorjanki Mileni, vendar je bil zaradi tega ob službo.

Na prevoju ceste preko slemen v notranjost so nas pričakovali novi gostitelji iz Cetinja v narodnih nošah, ki so nas spremljali skozi rojstno vas Petra Petroviča-Njevoja, kjer smo se po običaju ustavili samo toliko, »da nismo spanca odnesli«, kakor rečemo pri nas, v Cetinje.

V Cetinju, nekdanji prestolnici Črne gore, smo imeli na razpolago 2–3 ure za ogled mesta in muzejev, kar pa je bilo odločno premalo, da bi si lahko ogledali vse bogastvo tega kraja, ki je poznan tudi kot mesto — muzej.

V večernih urah smo se udeležili slavnostne akademije v čast Dneva borca in VI. srečanja ZRVS, ki je bila zaključena z ognjemotom. Zgodaj zjutraj v nedeljo, 4. julija, smo se z avtobusi odpeljali na Ivanova korita pod Lovčeno. Čas do 11. ure, ko se je pričelo svečano zborovanje, smo še izkoristili za ogled Njevojevega mavzoleja na vrtu Lovčena. Še sreča, da zadnji kos poti vodi skozi predor, sicer bi bilo težje premagati tistih 400 in še nekaj stopnic, ob hudi pripeki, ki nas je spremljala. Nepozaben vtis je naredila name ta svetinja črnogorskega naroda, še po-

sebej pa prostor, kjer se nahaja marmornati Njevoš pod pozlačenim stropom. Motila pa me je prodaja spominkov, razglednic in ekspresnih fotografij v samem preddverju zgradbe, ki je zmanjševala veličastje in resnobo prostora.

Medtem so se na mestu zborovanja zbirale skupine članov ZRVS iz vse Jugoslavije, pa tudi prebivalstvo iz bližnje in daljne okolice. Po intonaciji Internacionale in pozdravnem govoru je spregovoril slavnostni govornik podpredsednik tov. Vidoje Zarković. Slavnostnemu delu je sledil krajši kulturni program, nato pa je bil za vse udeležence pripravljen vojaški pasulj.

Hitro je minila še ena prsta ura namenjena razgovoru in izmenjavi izkušenj s tovariši iz drugih republik in že smo bili spet v avtobusih in na poti proti Dubrovniku. Po krajšem zadrževanju v Dubrovniku oziroma letališču Čilipi, kjer je v teh dneh močan turistični naval, smo v poznih večernih urah pole- teli proti Ljubljani.

Ob slovesu z našimi gostitelji smo si zaželeli, da bi se na prihodnjem srečanju sestali v sličnem prijateljskem okolju in cilju utrjevanja bratstva in enotnosti naših narodov z izmenjavo mnenj in izkušenj pri delu v naši organizaciji.

Janez Laibacher

V BPT ustanovljen krožek besednih ustvarjalcev

7. julija letos smo se sestali štirje člani našega kolektiva, ki kdaj pa kdaj svoj čas posvetimo ustvarjanju proze ali poezije. V ustanovljen »Krožek besednih ustvarjalcev« smo že po nekaj dnevih sprejeli par novih članov, ki so obenem tudi člani BPT. Da niso naše besede ostale samo besede, smo naredili že svoj prvi korak in se predstavili Tržičanom z literarnim večerom, ki je bil na predvečer praznika občine Tržič, 4. avgusta v dvorani paviljona NOB.

Obisk je bil dober, čeprav smo pričakovali več obiskovalcev iz našega kolektiva. Iz odmeva tega večera je razvidno, da interes je, saj jih je veliko reklo: »Škoda, da nisem vedel, to bi zelo rad prišel pogledat.«

Rečj moram, da je bil večer zelo pester in enkratno doživetje, saj je bil po svoji vsebini prerez vseh zvrsti poezije, ki se trenutno piše.

V. Šajnič, F. Cerar ter nekaj tudi Čehić, so predstavili svojo moderno poezijo, J. Slapar, T. Meglič in D. Kraljeva pa svoje klasično oblikovane pesmi, z bolj narodnostno in folklorno obarvano vsebino.

Pesmi in izvajanje avtorjev so obiskovalci tega večera zelo tople sprejeli, kar nam je dalo vedeti, da ima Tržič premalo takih živih večerov, ki bi pokazali ustvarjalnost domačinov.

To nam je tudi vtilo novega člana za ustvarjanje in razširitev kroga pisarjev.

Zato prisrčno vabim vse člane, ki na »skrivaj« ali že bolj korajžno pišejo, pa naj bo to proza ali poezija, naj stopijo v stik z nami in se nam pridružijo.

Vse informacije lahko dobite pri naslednjih tovariših: Janez Slapar, skladišče bombaža, Vili Šajnič in Franci Cerar, belinica, Čehić Fehret, gasilec.

Ker se bo ta krožek verjetno, vsaj pogovor o tem je že stekel, vključil v kulturno vzgojo delovanja našega sindikata je prav, da o tem veste prav vsi sodelavci — sodelavke.

Naš namen te povezave v krožek pa je predvsem pokazati svojo in tudi v vseh obuditi narodno zavest, predanost kulturnemu ustvarjanju, ter vse to kdaj pa kdaj pokazati širšemu krogu ljudi, pa naj bo to kolektivu ali na splošno ljudem naših krajev.

V naslednjih številkah Tržiškega tekstila vam bom predstavil v vsaki številki po enega člana našega krožka. Upam, da bo na to novo rubriko tudi odmev, pa naj bo to kakršen koli.

Torej le preberite naš stolpec v Tržiškem tekstilu, saj bi vam radi povedali to, kar smo zapisali takrat, ko so naše misli čiste, lepe, odkrite in tople.

Janez Slapar-Temšak

Kako poteka vpis posojila v naši OZD

nadalj. s 1. strani

bil presežen za 5.600 din oz. 4,55 %.

Velik odziv zaposlenih je bil tudi v TOZD tkalnica, kjer je do 24. avgusta 95,54 % delavcev vpisalo 89,12 % denarja.

Najslabše je akcija vpisa uspela v TOZD predilnica, kjer je 74,57 % zaposlenih vpisalo le 61,99 % denarja. Vzrokov za tako majhen % je verjetno več. Vsekakor pa je eden pglavitnih premajhna socialistična zavest zaposlenih in pa nekateri posamezniki, ki s svojimi stališči do te akcije negativno vplivajo še na ostale delavce.

Najmanjši vpisani znesek v naši OZD znaša 100 din, največji pa 10.000 din, ki ga je

vpisal Cerar Franc iz TOZD oplemenitilnica. Poprečni vpisani znesek pa znaša 1.272 dinarjev.

Iz zgornjih podatkov je razvidno, da akcija vpisa posojila za ceste v naši OZD še ni v celoti uspela, da pa tudi ne manjka veliko, da bi se to zgodilo.

Obratna vodstva in družbenopolitične organizacije se bodo morale ponovno zavzeti in angažirati vse sile, da bo rezultat boljši.

Akcija vpisa še traja, zato komisija za vpis posojila v naši OZD poziva vse zaposlene, ki do sedaj posojila še niso vpisali, da le-to store in s tem dokažejo svojo pripadnost naši samoupravni socialistični družbi.

Skupina članov, ki je nastopila na literarnem večeru

40-letnica tekstilne stavke v Sloveniji

Tekstilna industrija je v tridesetih letih postala ena najmočnejših industrij v Sloveniji, saj je bilo v tekstilnih tovarnah zaposlenih največ delavcev. Slovenski tekstilci so prejeli najslabše plače — mezde. Osnovne življenjske potrebe, zlasti pa hrana, so bile vsak dan dražje, slabi delovni pogoji so tekstilce že pred veliko stavko silili v boj z lastniki tovarnov. Eden od največjih problemov je bil tudi delovni čas v tekstilnih podjetjih. Kljub temu, da je bil zakonjen 8-urni delavnik, so delavci v nekaterih tekstilnih tovarnah delali po 10 pa tudi 12 ur, ne da bi jim delodajalci zato plačevali nadure. Vse vodilne položaje v tekstilnih tovarnah so zasedali tuji delavci. Čeprav so imeli v neredkih primerih domačini višje kvalifikacije, so bili vseeno slabše plačani. Poleg tega je bilo nerešeno tudi socialno in starostno zavarovanje, o dopustih pa sploh ni bilo govora.

Vodilna sila delavskega razreda, ki se je boril za svoje najosnovnejše pravice, je bila komunistična partija, ki je bila tedaj v ilegali. Člani komunistične partije so izvajali smernice 4. državne konference, ki je bila decembra 1934 v Ljubljani. Tu je bila poudarjena usmerjenost partije k organiziranju in vodenju akcije delavskega razreda.

18. avgusta 1936. leta je bil pod vodstvom Franca Leskoka shod kranjskih tekstilnih delavcev. Demonstrativnega zborovanja se je udeležilo 3000 delavcev. Ta dan so delavci — komunisti in najbolj revolucionarni delavski zaupniki sklenili, da delavstvo začne stavkati 20. avgusta ob 13. uri 50 minut — torej tik pred zaključkom dopoldanske izmene. To pa zato, da bi bili delodajalci in oblast iznenadeni, ne nazadnje pa zaradi tega, ker je prav tedaj v tovarni in pred njo največ delavcev. Točno ob dogovorjenem času je zatulila sirena tovarne Jugočeške, takoj za njo pa so oznanile pričetek stavke tekstilcev še sireni Inteksa in Jugobruna.

Stavkovno gibanje v tekstilni industriji Slovenije ni zajelo samo kranjskega, tržiškega in škofjeloškega delavstva. Istočasno kot na Gorenjskem so stavke izbruhnile tudi v Ljubljani, nekaj dni kasneje v Mariboru, Preboldu, Celju in v Laškem.

Stavka je imela ogromen politični pomen, saj je pretresla kapitalistično ureditev stare Jugoslavije. Stavka je s svojimi ekonomskimi zahtevami uspešna, saj so si delavci priborili enotno kolektivno pogodbo s tarifnimi določbami, obenem pa je bila stavka

velika šola ljudskih množic. Izredno pomembno pa je dejstvo, da se je po končani stavki članstvo KPJ med tekstilnim delavstvom izredno povečalo, krepila pa se je tudi solidarnost vseh delovnih ljudi v Sloveniji, saj so stavkujoče moralno in materialno podpirali tudi delavci drugih strok — kmetje, obrtniki in mali trgovci. Na ta način je nastala protikapitalistična, bojna zveza delavskega razreda nasploh.

Pri nas je stavka izbruhnila šele 26. avgusta in je trajala do 11. septembra, ko so stavkajoči v sprevedu prostovoljno izpraznili vse tovarniške prostore. Vodstvo predilnice je že v začetku jasno videlo, da ne gre za mezdana vprašanja, marveč, da ima stavka razredno politično obelježje. Moralna plat in politični pomen stavke je bil za delavstvo ta, da solidarizira s kranjskim delavstvom in ga podpre v njegovi borbi.

Tržiška stavka ni dosegla podpisa pogodbe, temveč je

ostalo delavstvo še nadaljnjih 14 dni po odredbi bana Natlačena brez dela in zaslužka. Lastniki podjetja so ves čas gibanja ostali trmoglavi in nedostopni. Izstopali so iz zveze delodajalcev in niso več sodelovali pri razpravah o kolektivni pogodbi. Kljub vsemu je bila zahtevana kolektivna pogodba podpisana 23. septembra. To je pomenilo za tekstilno delavstvo kot celoto veliko politično in moralno zmago. Predvsem so tako pogodbeno pravno fiksirali svoje priborjene pravice in nastopili kot celota v zaščito teh pravic. To je samo po sebi vredno žrtev, ki so jih pretrpeli.

Izredno važnost same akcije v tej stavki pa najbolje potrjuje ocena udeležence stavkovnega gibanja iz naše kolektiva, ki je dejala:

»Stavka je bila kot gimnazijska matura pred univerzo NOB. V najtežjih dneh boja proti okupatorjem sem se stavke mnogokrat spomnila. Izkušnje iz stavke so mi marsikdaj pomagale.«

S skupne seje zbora združenega dela skupščine občine Tržič

Predlog družbenega plana občine Tržič za obdobje 1976—1980 je posredoval zborov in obravnavo Izvršni svet SO Tržič. Delegati so poleg splošnih ugotovitev o gradivu družbenega plana ugotovili tudi, da je v planu premalo konkretno nakazanih rešitev, ker bodo iz srednjeročnih programov izhajali tudi letni programi.

1. Podatki kažejo, da je v tržiških delovnih organizacijah iz drugih občin zaposlenih 460 delavcev, število občanov, ki so zaposleni v drugih občinah pa je 1000 (razlika 540). Ti občani proizvajajo bruto produkt drugje, torej dohodki za skupno porabo ostajajo v občini, kjer so zaposleni, usluge za zdravstvo pa koristijo v kraju bivanja.

Predlog:

— vprašanje prispevkov med občani naj se reši tako, kot je to urejeno v kolizijah med republikami.

2. V planskem gradivu je preveč pavšalno obdelano področje turizma, gostinstva in obrti.

Delegati so bili mnenja, da ima turizem največje možnosti razvoja, vendar smatrajo, da bi bilo nujno potrebno pripraviti študijo o možnostih razvoja te panoge in njegove perspektive v občini s posebnim ozirom na visokogorski turizem. Prj tem so mišljeni Lom, Dolina, Kofce in Podljubelj.

stvom ali uslužnostno dejavnostjo predlagali, da je treba dati podporo za razvoj in primerno usposobitev, kar bi lahko dosegli tudi s primerno davčno politiko. Zanimivo bi bilo vedeti, kakšen razvoj predvidevajo planinska društva in gostinstvo kot na primer Gostinsko podjetje »Zelenica«, »Kompas« in dejavnost Turističnega društva?

3. Na področju šolstva se predvideva formiranje dvoletne srednje šole, kar je vsekakor pozitivno, saj se bo otrok šolal lahko doma 10 let.

Predlog
Razširiti razne oblike dopolnilnega strokovnega izobraževanja na raznih srednjih šolah, ki bi odprle svoje oddelke v Tržiču in nakazati, katere oblike bi bile potrebne glede na deficitarnost kadra.

4. Po statistiki pride na 3,02 prebivalcev eno stanovanje (upoštevana so tudi stara stanovanja).

Predlog:
V srednjeročni program naj se vnese usmerjanje sredstev v stanovanjsko izgradnjo s tem, da se vsako leto najmanj polovico sredstev odvoji kot prioriteta za ureditev okolja in sanacijo starih objektov za območje celotne občine.

Prav bi bilo, da bi OZD za reševanje stanovanjske problematike sprejele okvirna enotna merila.

5. Eden izmed ključnih ciljev srednjeročnega programa je večji obseg investicijskih vlaganj v novo sodobno tehnologijo.

Vprašanje:

Ali je bila narejena kakršnakoli študija o perspektivah tržiške industrije, in na osnovi česa je zgrajeno omenjeno predvidevanje, če nam je iz dnevnega časopisja poznano, da je večina tržiške industrije v krizi in da so nekatere kapacitete več kot dvakrat prekoračene.

Raziskave namreč kažejo, da je donodek, ki izhaja iz uveljavljanja novega znanja v proizvodnih procesih višji kot dohodek, ki izvira iz širjenja kapacitet tržišča.

Postavljeno je bilo tudi vprašanje, ali je predlog družbenega plana, predvsem glede na gospodarsvo, plan zelja in hotenj ali je to plan, ki je postavljen na osnovi čvrstih analiz?

6. Otroško varstvo:

Predšolskih otrok v starosti do dveh let je 447, od starosti od dveh do sedem let pa 852. Otroško varstvo je organizirano za 252 otrok, predvideva pa se izgradnja vrtca s kapaciteto 100 otrok, po drugi strani, pa se predvideva tudi prirastek 224 otrok in jasli s kapaciteto 50 otrok.

Postavljeno je bilo vprašanje — kam s preostalimi 170 dojenčki, če vemo, da je v Tržiču od skupnega števila zaposlenih, 52 % zaposlenih žena. Smatramo, da bi bilo nujno potrebno narediti študijo o otroškem varstvu s posebnim poudarkom na veliko zaposlenost žene, ki naj bi povezovala študijo o vzrokih odsotnosti od dela in zmanjšanje le-teh.

7. Prostorska politika mora imeti za cilj tudi obstoj in preprečevanje razseljevanja obmejnih in visokogorskih predelov občine. Delegati menijo, da poglavje, ki obravnava lesarstvo in živinorejo slabo upošteva gornjo problematiko, saj je v planu zajeto samo vlaganje v namakalni sistem na Kriškem polju in zbiralnico mleka. Raziskovalna skupnost pa je predlagala študijo o možnostih razvoja kmetijstva, posebno živinorejo z ozirom na visokogorske pašnike (kapacitete, tipi, načini, transporti, visoka kvaliteta mleka za posebne vrste sirov, postavitev siirarne ipd.).

Na obvezni počitniški praksi

Zdi se mi prav pa tudi čas bi hitreje potekal, če bi bil tudi neposredno zadolžen za delo pri stroju. Praktično de-

moram med počitniško prakso temeljito ogledati delovne stroje in tehnološki postopek v čistilnici bombaža.

Zanimalo nas je, kako se naši bodoči strokovni sodelavci počutijo v našem podjetju, kaj od prakse pričakujejo in kaj bi se dalo v tem kratkem času njihovega praktičnega dela izboljšati, ne nazadnje pa kako poteka sodelovanje s sodelavci v naši OZD.

Skrjanc Peter se je lani vpisal v I. letnik TTS — predilska smer v Kranju. Pod težo matematike je klonil, a kot zatrjuje, le do popravnega izpita, ki ga bo opravljal avgusta.

»Na praksi sem v čistilnici, sicer pa sem imel priložnost ogledati še vse proizvodne obrate, tako da sem se vsaj v grobem lahko seznanil s proizvodnim procesom.

lo se mi zdi prepotrebno, saj le na ta način lahko povežem teorijo s prakso. Šolski program mi narekuje, da si

Ta program mi služi kot osnova za opis dela v dnevniku, ki ga moram predložiti nadaljevanje na 4. strani

Na obvezni počitniški praksi

nadalj. s 3. strani
razredniku ob vstopu v II. letnik.

Praksa, kot samo spoznavanje dela v čistilnici bi bila otežkočena, če bi ne bilo dobrega sodelovanja med mojstri in inštruktorjem iz centra za izobraževanje.

Tudi s samoupravno ureditvijo v BPT sem se seznanil, saj smo že v začetku prakse imeli štipendisti celodnevni seminar, na katerem smo se seznanili tudi z delom družbenopolitičnih organizacij in samoupravljanjem v podjetju.

Levstik Angelca je uspešno zaključila III. letnik TTŠ — konfekcijska smer. Doma je s Travnika pri Loškem potoku, torej se bo po končanem IV. letniku zaposlila v šivalnici Hrib.

»Komaj sem čakala, da se bo šolsko leto končalo pa tudi želja, da bom opravljala obvezno počitniško prakso takoj po končanem pouku, se mi je uresničila.

Brez prakse in spoznavanja dela v konfekciji si sploh ne morem misliti dela bodočega tehnika, saj mora poznati celotni tehnološki proces od izdelave blaga do končnega izdelka.

Zdi se mi, da se s praktično-praktičnim delom vseeno premalo spoznamo, saj je za to na razpolago premalo časa.

Zagar Zorka, doma iz Bištrice, je dokončala II. letnik Tehniške tekstilne šole — tkalska smer.

»Kot lansko leto sem tudi letos na praksi, kjer delavke poslužujejo avtomatske stavbe KOVO. Po programu, ki sem ga lani dobila ob koncu šolskega leta, sem obdelala tkalski stroj — splošno, letos

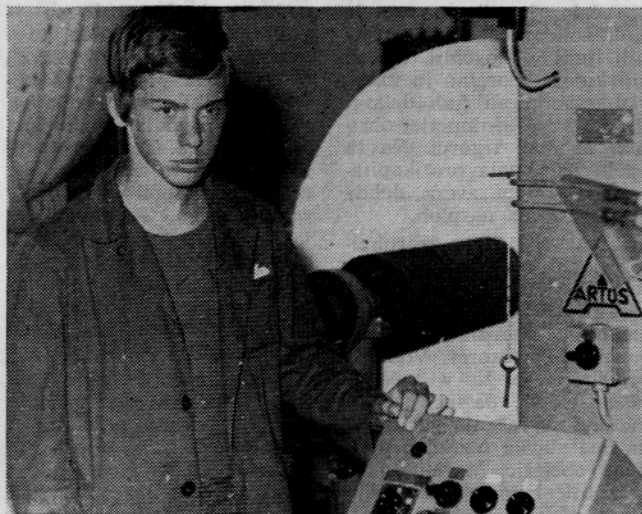
pa moram podrobneje opisati UNIFIL navijalno napravo.

Ker se v šoli seznanjam večinoma le s tekstilno teorijo, je praksa zaradi kompleksnega znanja prepotrebna.

Delo pri tkalskem stroju je monotono, zahteva v glavnem spretnost, marljivost in natančnost, zato je priučeva-

nje za to delovno mesto razmeroma kratko. Od tehnika pa panoga — tehnologija tkalstva zahteva obširnejše znanje tehnologije in delovnega postopka.

Povsem sem zadovoljna s pomočjo centra za izobraževanje, mojstrov in delavk v obratu tkalnice. Karkoli ne

Patarič Boštjan je dokončal I. letnik Tehniške tekstilne šole — kemijska smer. Letos je prvič prestopil prag naših tovarniških prostorov in se tako vsaj približno seznanil z delom v naših obratih.

»V teh petnajstih dneh, kolikor je trajala moja počitniška praksa, sem se seznanil z delovanjem strojnega parka, suhe apreture, saj je bilo to prethodno potrebno, da sem lahko povezal teorijo s prakso. Po mojem mnenju praktično delo traja predolgo, ker

vem, jih vprašam in tudi njihove nasvete vedno upoštevam.

V šoli so v program predmetov uvrstili tudi predmet »samoupravljanje s temelji marksizma«, tako, da mi teoretična stran samoupravljanja ni neznana. Kako pa to poteka v praksi pa je 14 dni prekratek čas, da bi se podrobneje seznanila s tozadevnimi problematiko.

čas za spoznavanje delovanja strojev kaj hitro poteče, da bi pa aktivno sodelovali v delovnem procesu pa nam praktikantom ni omogočeno.

Mislím, da v času, ki nam je na razpolago, lahko realiziramo program, katerega smo dobili v šoli ob zaključku šolskega leta.

Novih strojev, ki obratujejo v oplemenitilnici, nisem poznal, zato sem za dana pojasnila in razlago zelo hvaležen vsem delavcem, mojstrom in tudi inštruktorju.

Oman Borut dijak Srednje tehniške strojne šole v Ljubljani je na obvezni počitniški praksi v mehanični delavnici.

»Za razliko od ostalih srednješolcev imam cel mesec praktičnega dela, tako da mi ostaja le mesec dni počitnic. Vseeno pa smatram, da je

praktično delo potrebno, saj le tako lahko teoretično pridobljeno znanje v šoli lahko koristno uporabim tudi v praksi.

Zdi se mi, da bi razen navodil za delo, ki mi jih dajejo delavci v mehanični delavnici, lahko tudi kaj več po-

kazali, kako se določeno delo opravi.

Po končanem prvem letniku v šoli nisem dobil nikakršnega delovnega programa za počitniško prakso. Vestno moram pisati le dnevnik, v katerega vnašam tudi skice orodja in materiala, ki ga obdelujem.

S samoupravljanjem v delovni organizaciji nisem kaj prida seznanjen, saj niti na celodnevem seminarju, ki ga je OZD BPT organizirala za nas štipendiste, nisem bil, ker sem tistega dne imel še pouk.

Zepič Stanka bo drugo leto obiskovala III. letnik Ekonomske srednje šole v Kranju. V naši OZD je bila na praksi že lansko leto.

»Praksa je vsekakor potrebna, saj kljub temu, da nam ekonomska šola omogoča v glavnem le spoznanje računskih operacij, praktičnega dela skoraj ne poznamo. V BPT sem se spoznala z delom v komercialnem sektorju in to v skladišču gotovega blaga, v centralnem skladišču, nabavnem in prodajnem oddelku, v ekspeditu in fakturnem oddelku.

Sola je s svojim programom od mene zahtevala, da se čim bolj podrobno seznanim z delom v komerciali. To delo moram sproti opisati v dnevniku, ki ga bom morala ob začetku šolskega leta predložiti profesorju.

Zavedam se, da se moram še marsikaj naučiti, zato sem pozorno spremljala vsako delo s katerim sem se vsak dan srečevala.

Kako je organizirano samoupravljanje v BPT, sem spoznala na seminarju, ki so ga vodilni delavci pripravili prvi dan naše počitniške prakse.

Če pogledamo odgovore naših štipendistov, vidimo, da so z delom in odnosi v našem delovnem kolektivu v glavnem zadovoljni. Vsji sogovorniki so mnenja, da je počitniška praksa prepotrebna in sploh za sedanjí princip dela v srednje strokovnem šolstvu edino možen način, da teoretično znanje pridobljeno v šoli, povežejo s praktično realizacijo v delovni organizaciji.

Sicer se še kažejo vrzeli sodelovanja srednjih šol z delovnimi organizacijami, ki pa se s pripravljanjem novega zakona o srednjem šolstvu vse bolj izgubljajo, saj navsezadnje so prav delovne organizacije, oz. industrija tiste za katere šole vzgajajo in usposablja strokovne kadre vseh profilov.

Iz odgovorov praktikantov pa je razvidna tudi pomanjkljiva senzanjenost z našo samoupravno prakso, kar nas navaja na zaključek, da srednje šole temu nadvse važnemu procesu še vedno posvečajo premalo pozornosti, v času prakse pa jim čas ne dopušča, da bi se podrobneje seznanili z delovanjem samoupravnih organov v OZD.

G. F.

Proslava 40-letnice tekstilne stavke v BPT

V četrtek, 26. avgusta, je bila pred spominsko ploščo v podjetju proslava ob 40. obletnici tekstilne stavke. Zbranim je spregovoril predsednik konference OOS tov. Danilo Roblek, ki je med drugim opisal težke delovne razmere tekstilnega delavca v času pred 40 leti ter borbo delavstva za boljše in pravičnejše pogoje dela.

Viktor Švab je zbranim prebral protestno pismo

V razgovoru s predstavniki družbenopolitičnih organizacij in vodstva podjetja so sodelovali nekdanji udeleženci stavke: Sova Stanko, Florjančič Avgust, Janežič Andrej in Zupan Círil

Stavka v Trzinu se je začela 26. avgusta, trajala pa do 9. septembra, torej se je začela teden dni kasneje kot v Kranju, bila je dobro organizirana in se ni končala z nasilno izpraznitvijo tovarne. Čeprav v trzinški predilnici takratni pogoji niso bili tako

slabi, so delavci vseeno zahtevali podpis kolektivne pogodbe. Zahteve so oblikovali v 17 točkah, ki so se nanašale na obremenjenost delavcev, pogoje dela in na povečanje mezd na nekaterih delovnih mestih. Večino teh zahtev je vodstvo tovarne izpolnilo. V

Pred proslavo je bil v sejni dvorani razgovor z udeleženci stavke

Šarabonov oktet je na proslavi zapel nekaj pesmi

splošnem pa velja, da je bila stavka v Trzinu izraz solidarnosti tekstilnim delavcem drugih podjetij predvsem delavcem v Jugobruni in Jugočeški v Kranju. Tov. Roblek je v svojem izjavljanju navedel tudi pomen stavke tekstilcev in kot pravi, je bila »borba tekstilnega delavstva v jeseni 1936 ena največjih sindikalnih borb v zgodovini slovenskega delavstva, tako po številu delavstva, ki je v tem gibanju sodelovalo, kakor tudi po oblikah, ki jih je imela ta borba.

Po proslavi je bilo protestno zborovanje v zvezi z dogodki v sosednji Avstriji. Z zborovanja je bilo poslano protestno pismo Svetu zveze sindikatov Jugoslavije, sekretariatu za zunanje zadeve v Beogradu in ambasadi republike Avstrije v Beogradu. Protestno pismo je prebral sekretar sveta OO ZK tov. Viktor Švab:

»Delavci Bombažne predilnice in tkalnice v Trzinu, zbrani na protestnem zborovanju, najodločneje protestiramo proti raznarodovalni politiki avstrijske vlade, ki je naperjena Slovincem na Koroškem in Štajerskem, ter gradiščanskim Hrvatim in se tako pridružujemo številnim protestom širom Jugoslavije.

Ne bomo popustili nasilju koroških brambovcov, heimatdinstu in njihovim prijateljem, da pri urejanju manjšinskega vprašanja ponižujejo

in zastrašujejo našo manjšino onstran meje ter da blatijo narodnoosvobodilni boj slovenskih partizanov v Avstriji. Manjšini morajo zagotoviti enak razvoj in pravice kot jih ima večinski narod in manjšina naj postane še trdnější most med matično domovino in severno sosedo, če hočemo podpreti naše želje po miru in sožitju med narodi in narodnostmi. Sprejeta zakona o narodnostnih skupinah in divjanje avstrijske žandarmerije v Škocjanu niso pot k izboljšanju avstrijsko-jugoslovanskih odnosov in uresničitvi člena 7. avstrijske državne pogodbe.

Zaskrbljeni smo in ogorčeni nad takim ravnanjem avstrijskih oblasti, ki nas spominjajo na čase nacističnega terorja in upravičeno računamo na podporo demokratske javnosti v Avstriji in svetu.

Delovni kolektiv
Bombažne predilnice
in tkalnice Trzin

Pregovori

Zavist:

Zavist je plesen duše.

HEBBEL

Zavist gloda zavistneže bolj, kakor rja žre železo.

ANTISTEN

Kdor je zavisten, dokazuje, da je manj vreden.

PLINIJ ml.

NA TEM MESTU SE JE
DNE 9.7.1972 PONESREČIL
DIPL. ING.
VLADIMIR HALUŽAN
ROJEN 1.12.1937
DIT TRZIC

Spominski pohod za Ak

Devetega julija letos je minilo že stiri leta, odkar se je pri vstopu v steno Velikega Oltarja za Akom v Martulj-kovi skupini smrtno ponesrečil inženir Vladimir Halužan. Društvo inženirjev in tehnikov organizira vsako leto spominski pohod v ta prelepi gorski svet, kjer je za vedno ugasnilo življenje človeka, ki ni poznal sebičnosti in je pomagal vedno in povsod, kjer je bila njegova pomoč potrebna. Kot izreden tekstilni strokovnjak in nepozaben prijatelj je ostal v spominu vsem, ki so imeli kakršnekoli stike z njim, kajti bil je resnično človek, ki je gledal najprej na sodelavce, znanke in prijatelje, šele potem nase.

Letošnji pohod k spominski plošči je bil 10. julija, udeležili so se ga člani DIT ter znanec in prijatelj pokojnega Vlada. Po položitvi venca je skupina pevcev zapela pesem »Storžič je naše kraljestvo«, nakar je o liku pokojnika spregovoril Marjan Šarabon. Pevci so ob koncu zapeli še pesem »Triglavska«, potem pa se je skupina 23 udeležencev pohoda začela vračati iz objema kraljestva gora, ki so bila ob lepem, sončnem vremenu še bolj veličastna. Vendar pa lepota mogočnih vrhov kljub vsemu za nas ni bila taka kot sicer je, kajti v naših srcih je bila tesnoba, obujena s spominom na strašno nesrečo pred štirimi leti, ko je v teh gorah za vedno zatisnil oči človek, ki je gore nadvse ljubil in se vedno znova rad vračal v njihove stene.

Kako zdravimo škiljenje?

dr. Stanko Strnad

O tem vprašanju je napisal že nešteto člankov, še več pa je o njem teorij. Vendar je ta del očesne vede danes že tako močno napredoval, da lahko zavzamemo neko določeno stališče in usmerjamo zdravljenje škiljenja po ustaljenih načelih v to ali ono smer.

Organ vida, človeško oko, je zelo sestavljen oziroma kompliciran del v sklopu najobčutljivejšega dela človeškega organizma, centralnega živčnega.

Dejstvo, da imamo ljudje dvoje oči, ni zaradi estetike ali simetrije, temveč zaradi potrebe po plastičnem, reliefnem vidu. Obe očesi delujeta namreč kot en sam organ. Če bi ljudje gledali samo z enim očesom, bi okolje dojemali le ploskovno — v dveh dimenzijah, kot npr. fotografski aparat; za dojetje tretje dimenzije, ki nam daje vtis globine oziroma odnosov med predmeti samimi, pa nam je potrebno še drugo oko. Če otrok školi, ponavadi z enim očesom vidi slabše ali pa mu manjka težnja po spojitvi slik. Torej uporablja za gledanje praktično le eno oko in je njegov vid defekten oziroma manjvreden. Ker smatramo škiljenje danes za invalidnost, ga moramo v tem smislu tudi obravnavati — resno, vestno in pravočasno.

Zdravljenje škiljenja in slabovidnosti je staro kot medicinska veda. Prvotno zdravljenje je bilo usmerjeno le v približno popravilo vida s pomočjo optičnih stekel, t. j. z očali, in še pozneje v operativno popravilo škiljenega očesa. Ta dva načina zdravljenja sta obenem bila vse, s čimer se je skušala škilavost popraviti. Vendar je takšno zdravljenje dalo zelo slabe rezultate, predvsem le kozmetično, tako da je slabovidni ostal še naprej invalid.

Danes imamo za zdravljenje škilavosti in slabovidnosti na razpolago vrsto različnih metod, s katerimi zdravimo bolj ali manj uspešno. Zdraviti bomo začeli čimprej. Brž ko starši opazijo, da otrok školi, naj ga takoj pripeljejo k zdravniku. Otroci 5 ali 6 mesecev še nima ustaljene oziroma razvite ostrine vida. Ta se popolnoma razvije nekako do konca petega leta starosti. Zato je važno, da se zdravljenje začne čimprej, dokler vid še ni ustaljen in je na njegovo ostrino in na druge faktorje, ki sodelujejo pri škiljenju oziroma slabovidnosti, še mogoče vplivati z različnimi načini zdravljenja. Zato bomo otrokom do približno 2. leta vkapavali atropinske kapljice v zdravo neškileče oko, da ga na ta način razbremenimo in prizadete škileče oko prisilimo k intenzivnemu gledanju, obenem pa okrepimo oziroma pospešimo razvoj njegovih oslavljenih funkcij.

Nekako z drugim letom bomo otroku zapisali očala, ki jih mora škileči nositi stalno. Ker gre pri škilečem otroku po navadi za motnjo v optični uravnavi, t. j. v smislu kratkovidnosti ali daljnovidnosti, mu bomo po posebni preiskovalni metodi natančno določili stopnjo refrakcijske anomalije in mu zapisali očala. Vkapavali mu bomo atropinske kapljice 2-krat dnevno v obe očesi. Te kapljice imajo to lastnost, da do skrajnosti razširijo zenice in izključijo akomodacijo, t. j. ohromijo prilagodljivost. Po vkapanju atropina imajo otroci široke punčice in zelo megleno vidijo, kar se posebej kaže v tem, da ne morejo čitati, pisati in opravljati druga bližinska dela. Takšno stanje traja približno dober teden. Po 4 ali 5-dnevnem vkapanju atropinskih kapljic bo zdravnik lahko natančno določil stopnjo njegove daljnovidnosti oziroma kratkovidnosti. Edino ta metoda je za določevanje očal pri otrocih zanesljiva in natančna.

Včasih že takšno zdravljenje — seveda, če smo od samega začetka ravnali pravilno in dosledno — zadostuje, da škileči otrok pridobi oziroma razvije funkcije, potrebne za normalen plastični vid, ki ga potem tako praktično uporablja v nadaljnjem življenju. Če pa vendar le še ostane kakšna stopnja škiljenja, jo odpravimo z operativnim posegom, ki ima tedaj le še kozmetični učinek.

Če vse to zdravljenje od prvih mesecev življenja dalje ni pokazalo nobenega oziroma vsaj ne zadostnega uspeha, imamo še vedno dovolj možnosti, da otroku pomagamo. Ko namreč otrok nekako v prvi polovici tretjega leta dobi očala, ki jih že nekaj mesecev stalno nosi, mu za krajši ali daljši čas začnemo zakrivati vodilno, t. j. zdravo ali pa škileče oko, pri čemer v posameznem primeru upoštevamo vid ali način gledanja. Namen tega je isti, kakor v prej omenjenem primeru, ko smo mu vkapavali atropinske kapljice. Z zakrivanjem zdravega očesa želimo namreč doseči, da gleda le slabovidno oko, ki se mu s stalno uporabo vid popravi in se mu tako razvijejo normalne fiziološke funkcije. Z zakrivanjem slabovidnega očesa pa hočemo le, da se škiljenje in nepravilni odnos med očmi ne utrdi še bolj. Kateri način bo zdravnik izbral oz. izbral, je odvisno od narave oziroma stopnje škiljenja ali slabovidnosti.

V zadnjih desetletjih, predvsem pa po drugi svetovni vojni, se ponekod organizira šolanje slabovidnih otrok v posebej za to urejenih centrih. Ti so opremljeni z raznovrstnimi pripravami, s pomočjo katerih se škilečim zboljšuje oslavljeni vid, kjer se vadijo sprejemati raznovrstne slike — v ta namen posebej sestavljene in oblikovane — z obojimi očmi sklad-

no in enako ter jih pravilno spajati in tako razvijati globinski vid. Prvi tak center v Jugoslaviji je ustanovljen na Očesni kliniki v Ljubljani. Takšno zdravljenje traja lahko tudi nekaj let, v najugodnejših primerih pa nekaj mesecev. Zahteva seveda mnogo truda, potrpežljivosti in volje, ne samo od otroka in zdravnika, temveč tudi od staršev.

Kot sem že prej omenil, se vid popolnoma razvije v petem letu starosti. Zato je treba začeti z zdravljenjem čimprej, ker so tudi uspehi neprimerno večji pri predšolskih kakor pa pri starejših otrocih. Zato še enkrat ponavljam, brž ko mamica opazi ali se ji le zdi, da otrok školi, naj ga takoj pelje k zdravniku. Res je, da v mnogih primerih niti ne gre za

pravo škiljenje, vendar naj bo zdravnik strokovnjak tisti, ki ugotovi, ali so oči vašega malčka zdrave ali pa pa se za škiljenjem ne skriva še kakšno drugo obolenje.

In končno nam, kot že omenjeno, ostane na razpolago še operativna poprava škiljenja. To pa kombiniramo včasih z vajami, tako da očesu ne vrnemo le normalnega vida, temveč tudi estetsko vnanost.

Omenim naj še, da je takšna operacija brez nevarnosti, skoraj neboleča, da pri operaciji ne posegamo v zrkló, kakor mislijo nekateri starši.

Pa še nekaj! Zastarela miselnost o uporabi oziroma nošenju očal naj bi končno izginila. Znano je namreč, kako se večina staršev brani, da bi njihovi otroci nosili očala, češ, saj je otrok še

premajhen, razbil jih bo pri igri, zlomil in si poškodoval oči. Nošnje očal še marsikateri starši smatrajo za lepotno hibo! Vendar nam v prvem primeru na tisoče izkušenj kaže, da do poškodbe z razbitimi očali praktično ne pride, temveč nasprotno! Očala so marsikateremu otroku obvarovala oko pred poškodbo (puščica, kamenček, apno itd.). Kar se pa lepote hibe tiče, je ta pač nepomembna v primeru s koristmi, ki jih očala nudijo slabovidnim.

Starši naj se zavedajo, da je njihov otroček, če se ne zdravi, obsojen na invalidnost, ki ga bo prikrajšala za izbiro poklica oziroma za nadaljnje usposabljanje v poklicu. In kaj bo, če se mu po nesreči poškoduje zdravo, dobro oko?!

Kako smo letovali?

Preživljanje letnega dopusta naših delavcev je iz leta v leto približno enako. Ob sobotah in nedeljah, ko se menjajo izmene dopustnikov je v našem letovišču v borovem gozdičku v Materadi najbolj živahno, kajti takrat se eni odpravljajo spociti in zagoreli domov, drugi pa mrzlično čakajo, da bo »njihova« hišica »frej«, da bodo lahko čimprej uredili novo bivališče ter se pognali v toplo morje in se nastavili žgočemu soncu.

Upravnik našega počitniškega doma Rudolf Hrovatič

Tudi letos se je dogajalo nekaj podobnega; eni gor, drugi dol, vmes pa še kako vprašanje o vremenu prejšnji teden, nato pa se že začne brezskrbno »počitnikovanje«. Počitniški dom v Materadi je bil preko sezone v glavnem poln, v času kolektivnih dopustov pa nabito poln. Tisti, ki so letovali v juniju in prvi polovici julija, so imeli res lepo vreme s hudo vročino, ostali pa se z lepim vremenom in zagorelo poltjo niso mogli preveč pohvaliti, saj je pogosto dež prekrizal načrte vnetim kopalcem in »sončarjem«, ki so potem preživljali

dopust namesto na plaži, kar v hišicah ali bifeju, ki je bil dobro založen, postrežba pa precej boljše kot v marsikaterem gostinskem lokalu. Hrana, o kateri običajno novodošli gostje najprej vprašajo, je bila tudi letos odlična, obroki so bili res izdatni, za bolj »požrešne« pa tudi ni bilo problema dobiti »repetek«. Skratka, hrana je bila taka, da je bil z njo vsakdo lahko zadovoljen, kdor pa

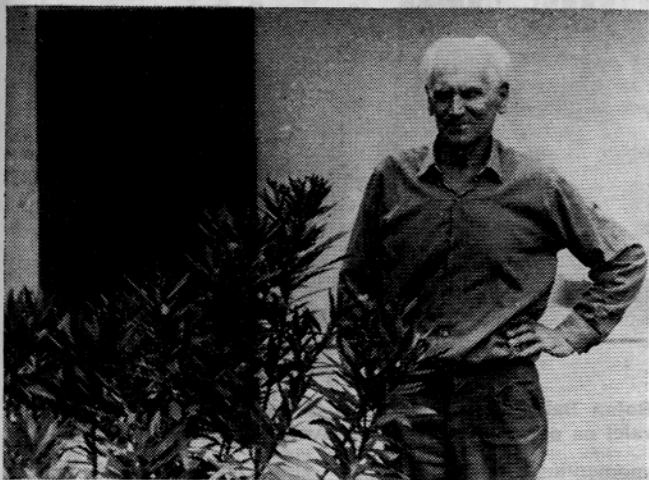
misli obratno pa naj pove, kakšno hrano ima doma, da mu poreška ni všeč. Verjetno tisti redki, ki jim hrana ni bila všeč jedo doma same »super specialitete«, seveda ne za tak denar kot v Materadi, sicer pa naj gredo naslednje leto raje v kak hotel super A kategorije, kjer jih bodo hranili po naročilu in trenutnih željah. In s čim se človek v Materadi lahko zabava, rekreira itd? To je vprašanje na katerega se lahko odgovori le v slabem smislu. Poleg balinišča, ki je več ali manj vedno zasedeno z borbenimi nasprotniki obeh spolov (tu se često igra za liter), sta za rekreacijo na razpolago le še dve precej zde-

(nadaljevanje na 7. strani)

Strežno osebje v našem počitniškem domu

Kako smo letovali?

Pomožna dela v počitniškem domu tudi letos opravlja Alojz Koder

nadalj. s 6. strani

lanj mizi za namizni tenis, potem pa se možnost za rekreacijo v času dopusta končajo.

Gostom ne preostane drugega kot kopanje (beri: plavanje) in sončenje, ali pa obisk enega izmed športnih objektov pri bližnjih hotelih, kar pa za denarnico tekstilnega dopustnika ni najbolj primerno. Rekreaciji, temu pomembnemu sestavnemu delu dopusta, bo treba v bodoče posvetiti več pozornosti in nameniti določena sredstva, podobno kot tudi v nekatere druge objekte v našem letovišču. Ne bi pisal o problematiki jedilnice, tuša na obali, ustrežnejših sanitarnih prostorov itd. itd., kajti to je poznano slehernemu članu

kollektiva, ki je kdaj letoval v Materadi, a vendar sedaj že vrsto let ostaja vse po starem. V počitniški dom vlagamo le minimalna sredstva za najbolj nujne stvari, v glavnem pa le za zadovoljstvo zahtev raznih inšpekcij ter v najnujnejšo opremo kuhinje.

V splošnem pa lahko rečemo, da teden ali 14 dni dopusta kolikor ga naši zaposleni preživijo v Materadi zelo hitro mine, saj se gostje dobro počutijo in zadovoljni odhajajo domov. Za dobro počutje in zadovoljstvo pa skrbi strežno osebje in upravnik doma tov. Rudi Hrovatič in vsem je treba izreči priznanje, saj se vsi trudijo, da bi ustregli željam dopustnikov, kar pa jim tudi v celoti uspeva.

Vrata počitniškega doma se bodo 12. septembra zaprla in v času do dopusta v naslednjem letu se bomo lahko spominjali na prijeten oddih v Materadi.

Varujmo se nezgod

V mesecu juniju in juliju so se pripetile naslednje obratne nezgode v OZD BPT Tržič:

Košir Angela, zaposlena v obratu predilnice, si je na poti na delo pri padcu poškodovala obraz.

Vzrok: Ni znan.

Hlepčar Stanko, zaposlen v obratu oplemenitilnice, si je pri premikanju doka poškodoval kazalec desne roke.

Vzrok: Ozki prehodji za vlačenje dokov.

Debec Francka, zaposlena v okrepčevalnici si je pri kontejnerju za odpadke na stopnicah poškodovala desno nogo.

Vzrok: Mastne stopnice.

Kosmač Tomaž, zaposlen v obratu tkalnice, si je pri brušenju konice tkalskega čolnika poškodoval levo roko.

Vzrok: Nevaren način dela.

Zupan Olga, zaposlena v obratu tkalnice, si je pri spuščanju blagovnega valja poškodovala kazalec desne roke.

Vzrok: Nevaren način dela.

King Marija, zaposlena v obratu tkalnice, si je pri ohišju električne omarice poškodovala desno nogo.

Vzrok: Naglica pri delu.

Ostrelj Mileni, zaposleni v obratu tkalnice, je iz tkalskega stroja priletel čolniček ter ji poškodoval desno laketo.

Vzrok: ni osebnega faktorja.

Celiković Drago, zaposlen v obratu tkalnice si je pri razkladanju blagovnega valja poškodoval prste desne roke.

Vzrok: Nevaren način dela.

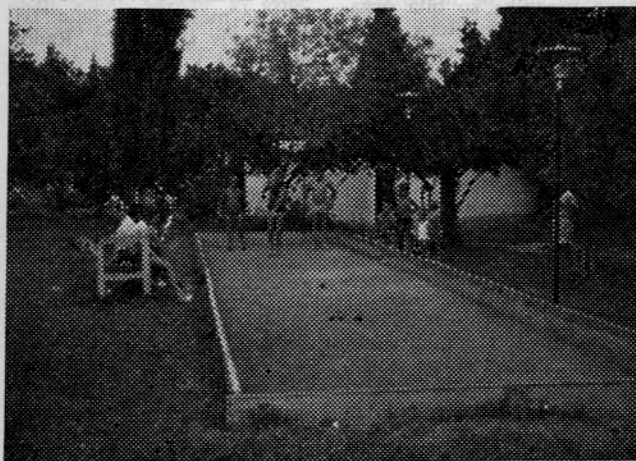
Po kopanju in sončenju je prijetno posedeti v senci borovcev

Ob občinskem prazniku

V SPD Materada v Poreču je bil ob praznovanju občinskega praznika občine Tržič — 5. avgusta organiziran turnir v balinanju in namiznem tenisu. Udeleženci tekmovanja so bili člani delovnega kolektiva štiri moške, dve ženske in tri mladinske ekipe vsaka s tremi tekmovalci ter šest tekmovalcev v namiznem tenisu.

Tekmovanje je privabilo številne gledalce, tako da je

bilo razpoloženje med in tudi po tekmovanju odlično. Posebno priznaje velja **ženski ekipi iz KS Bistrica**, ki je v linanju v medsebojnem dvojboju premagala moško ekipo iz KS Podljubelj. Iskreno čestitamo vsem tekmovalcem k doseženim uspehom in pripravljenosti da so se tekmovalci odzvali; upravniku in točajki pa hvala za prispevek ob zaključku tekmovanja, ki postaja že tradicionalno v našem počitniškem domu.

Balinišče je med dopustom privlačno za rekreacijo starih in mladih.

REZULTATI:

balinanje — moški:

1. KS Podljubelj
2. KS Bistrica
3. KS Ravne
4. KS Brezje

balinanje — ženske:

1. KS Bistrica
2. KS Podljubelj

balinanje — mladina:

1. in 2. mesto si delita ekipi KS Tržič in Podljubelj.
2. KS Tržič (sestavljene ekipe s Podljubeljem)

namizni tenis:

1. Šarabon Anka
2. Šarabon Majda
3. Šarabon Damjana
4. 5. in 6. mesto si delijo Bukovnik Mirjam, Šarabon Vanja in Švab Alenka.

Naši avtomobilisti najboljši

Tradicionalna ocenjevalna vožnja »Od spomenika do spomenika« v okviru prireditev ob 5. avgustu — prazniku občine Tržič je prinesla nepričakovan, vendar popolnoma zaslužen triumf obema ekipama iz BPT. Gasilska ekipa v sestavi Balantič Bojan, Gorjanc Ivo in Štucin Danilo je osvojila prvo mesto, ekipa OOS v postavi Teran Slavko, Novak Franjo in Zlodej Jernej pa drugo mesto. Sovozniki pri tekmovalcih zmagovalne ekipe so bili: Oman Stane, Urbančnik Jelko in Jančev Ljupčo, z drugouvrščeno ekipo pa so bili Roblek Danilo, Rupar Jože in Valjavec Franc. Tretje uvrščena je bila ekipa OOS Peko. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz ocenjevalne vožnje, prepisovanja vsebine iz spomenikov, odgovorov na vprašanja iz zgodovine NOB, odgovorov na vprašanja iz cestnoprometnih predpisov in spretnostne vožnje.

Ocenjevalna vožnja je imela start pred paviljonom NOB ob 7. uri zjutraj, prva etapa pa je vodila skozi Tržič, preko Cimpra v Podlublje in naprej do spomenika na Ljubelju, od tod pa po glavni cesti do »Deteljice« in nazaj skozi naselje Bistrica do Brezij pri Tržiču, kjer je bila prva časovna kontrola. Tu so naši tekmovalci naredili tudi edino napako, saj so prispeli na kontrolo 1 minuto prepozno in prejeli 20 kazenskih točk.

Od prve kontrole je šla trasa naprej v Hudi graben in v Leše ter dalje preko Brezij in Črničva po glavni cesti do Žirovnice in od tam preko Zabreznice in Poljč v Begunje, Slatno do Brezij pri Tržiču, kjer je šla trasa naprej na Hudo, skozi Kovor na Retnje in nazaj preko Loke v Bistrico, kjer je bila druga časovna kontrola in spretnostna vožnja na asfaltiranem platoju pred OŠ heroja Bračiča. Spretnostna vožnja je bila sestavljena iz slalom vožnje med stožci, garažiranja naprej in vzratnega garažiranja, vožnje preko 4-metrške deske, ustavljanja s prvimi kolesi v 1-metrskem pasu ter vzratni vožnji med stožci v cilj. Tu je naša gasilska ekipa pokazala, da je v tem delu tekmovalca brez prave konkurence. S svojimi »fički« so se dobesedno igrali med stožci in dosegli za ostale tekmece nedosegljive čase brez dodatnih kazenskih točk. Najhitrejši je bil Balantič, ki je potreboval za vožnjo le 34,6 sek., drugi čas je dosegel Gorjanc (37,1 sek.), tretjega pa Štucin (40,2 sek.).

Njihovi tekmece so zaostajali za njimi za 10 ali več sekund. Tretja, zadnja etapa pa je vodila preko Tržiča, Slapu in Loma do koč pod Storžičem, kjer je bila zadnja časovna kontrola in cilj tek-

Zahvali

Ob odhodu v pokoj se vsem svojim sodelavcem v skladišču gotovih izdelkov najlepše zahvaljujem za izkazano pozornost ob moji upokojitvi najlepše zahvaljujem.

Fani Dežman

Vsem sodelavcem oplemenitilnice se za darilo in izkazano pozornost ob moji upokojitvi najlepše zahvaljujem.

Marija Velkavrh

movanja. Tu so morali udeleženci oddati odgovore, na vprašanja iz zgodovine NOB in izpise iz spomenikov ter list z odgovori iz cestnoprometnih predpisov. Vprašanj iz zgodovine NOB je bilo 10, tekmovalci pa so morali prepisati vsebine iz spomenikov na Čegeljšah, Ljubelju, Hudem grabnu, Lešah, Žirovnici, Begunjah, Slatni, Kovorju in v Retnjah.

Celotna trasa je bila dolga 80 km, posamezne etape pa so imele določene poprečne hitrosti, in sicer I. etapa 34,5 km/h, II. etapa 30 km/h, III. etapa 18 km/h, tako, da je bil idealni čas vožnje 2 uri in 44 minut. Sama vožnja

od tekmovalcev ni zahtevala preveč, saj je velika večina udeležencev vozila tako, da so pred kontrolo čakali pet, deset ali še več minut. Po prihodu na cilj so se vsi tekmovalci s sovozniki udeležili osrednje proslave pred spomenikom prvih žrtev fašističnega nasilja pod Storžičem. Poleg avtomobilistov so tekmovali tudi motociklisti, ki pa so vozili dve etapi v skupni dolžini 30 km. Med motociklisti sta bila tudi Skantar Andrej in Mežnar Janez iz BPT. Oba sta uspešno nastopila, škoda je le, da ni bilo še tretjega, da bi lahko tekmovali kot ekipa in zanesljivo osvojili eno izmed vidnih mest v razredu motociklistov. Vendar pa velja kljub temu izreči obema pohvalo za uspešno tekmovalstvo, Mežnarju pa še posebej za borbenost, saj je med vsemi tekmovalci on edini nastopil s Pony expresom, pa čeprav je trasa vodila po poteh, kjer so zaradi klancev imeli težave tudi tisti, ki so tekmovali z mopedi, katerih prostornina presega 50 ccm.

Po prihodu vseh tekmovalcev na cilj in slovesnosti ob

Bojan Balantič, Danilo Štucin in Ivo Gorjanc, ekipni zmagovalci na ocenjevalni vožnji, z osvojenimi pokali

spomeniku je bila razglasitev rezultatov, kjer so najboljši prejeli pokale in diplome, za ekipe pa so bile pripravljene kristalne vaze.

V generalnem plasmaju je prvo mesto zasedla Roblek Jana, drugo mesto Balantič Bojan, tretje mesto Gorjanc Ivo, četrto in peto mesto Štucin Danilo in Novak Franjo, sedmi je bil Teran Slavko, deseti pa Zlodej Jernej.

Udeležba na tekmovalstvu, ni bila taka kot je bilo prvotno predvideno, saj je bila v ve-

čini tržiških podjetij ta dan delovna sobota, kar je bistveno vplivalo na udeležbo na tej manifestaciji. Vsi, ki so se ocenjevalne vožnje udeležili pa so bili po končanem tekmovalstvu zadovoljni, edine pripombe, ki jih je bilo slišati, so šle na račun nekaterih makadamskih delov trase.

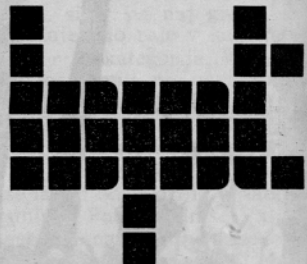
Ob koncu velja izreči vse priznanje in čestitke našim tekmovalcem kot tudi njihovim spremljevalcem z željo, da bi tako uspešno nastopili tudi prihodnje leto.

Naši gasilci zmagali v rokometu

Ekipa rokometišev IGD BPT pred tekmo

V 120 minutah igre (dva kratni čas normalne igre) so naši gasilci premagali ekipo Obrtnega podjetja iz Tržiča z rezultatom 54:43. Igralci obeh moštev so prikazali soliden rokomet, predvsem pa veliko borbenosti in dobre telesne pripravljenosti, ki je bila nujna za to dolgo srečanje. Obe ekipi sta bili v začetku precej izenačeni, vendar je bilo proti koncu tekme opaziti, da imajo naši gasilci več kondicije, kar se je odražalo tudi na vedno večji razliki v golih. Za gasilce BPT so nastopili: Oman Stane, Dobrin Riko, Balantič Bojan, Brzin Lado, Urbančnik Jelko, Šega Milan, Čeliković Drago, Rupar Jože, Štucin Danilo, Lupša Anton in Valjavec Franc.

Kadrovske novice

V mesecu juniju in juliju so prišli v podjetje naslednji delavci:

v TOZD predilnico: Bolčinovič Fatima
v TOZD Tkalnico: Korač Muradija
Živanovič Momčilo
Lakič Zlata
Gavrič Anda

V delovno skupnost skupnih služb:

Mikič Cveta kot pripravnik
V istem času pa so odšli iz podjetja naslednji:

Sporazumna odpoved:
Valjavec Vilma
Thaler Jožefa
Podlipnik Ljudmila
Teropšič Jelena
Mlinarič Ivanka
Samovoljni izstop:
Primožič Klara
Vukalič Agan
Jakšič Mira

Disciplinska izključitev:

Oman Franc
Mikič Alojz
V pokoj
Dežman Francka
Bavec Slavka
Klemenc Janez
Umrla:
Aljančič Pavel
Marinič Ivan
V JLA:
Urbančnik Marjan

Šport

V okviru praznovanja občinskega praznika so bila organizirana tudi nekatera športna tekmovalstva, katerih so se udeležili tudi člani naše OZD. V streljanju z vojaško puško je nastopilo 97 strelcev, kar kaže, da ima tovrstno streljanje veliko privrženec med Tržičani. Na strelišču na Cimpru se v enem dnevu niso mogli zvrstiti vsi, ki so se prijavili, tako da je bilo streljanje še v petek, 6. avgusta. Vsak tekmovalec je imel na razpolago 13 strelcev (3 poskusne in 10 v konkurenci). Nekateri posamezniki so dosegli tudi zelo dobre rezultate. Najboljši med vsemi je bil z 80 doseženimi krogi Kramar Andrej (Kompas), drugo mesto s 76 krogi je osvojil Rustja Jelko, tretje mesto pa je zasedel Godejša

Ivan (GG), ki je dosegel 75 krogov.

Ostali naši so streljali takole: Križnar Davorin 73 krogov (6. mesto), Gorjanc Ivo 62 krogov (12. mesto), Radon Matija 58 krogov, Rustja Milan 56 krogov, Teran Slavko 54 krogov, Dobrin Milan 51 krogov, Janc Janez 48 krogov itd.

Skupno je nastopilo 16 strelcev iz BPT.

V ženski konkurenci (6 tekmovalk) je bila najboljša Zaplotnik Tončka, ki je dosegla 66 krogov, drugo mesto z 59 krogi pa je osvojila Knavs Angelca.

Naši strelci so nastopili še enkrat in sicer na tekmovalstvu v počastitev dneva graničarjev. Tokrat so streljali s polavtomatsko puško na razdalji 200 m in sicer po 10 strelcev v konkurenci, čas streljanja pa je bil omejen na

2 minuti. Nastopilo je 13 ekip organizacij, aktivov in specializiranih ekip. Z veliko prednostjo je osvojila prvo mesto ekipa ZRVS Bistrica, ki je dosegla 172 krogov. Drugo mesto je osvojila ekipa PM Tržič s 155 krogi, tretji pa so bili strelci enote teritorialne obrambe s 122 krogi. Naši so z 92 krogi zasedli 4. mesto, za ekipo pa so nastopili: Bodlaj Alojz 66 krogov, Pirjevec Ignac 26 krogov in Rozman Dani.

ČESTITKA

V letošnjem šolskem letu so uspešno zaključili redno šolanje naslednji naši študenti: Jelka Rotar in Stanka Hafner ekonomsko srednjo šolo, Mojca Pesjak upravno administrativno šolo in Cveta Mikič administrativno šolo.

Vsem iskreno čestitamo!
Uredništvo

Novosti na policah tržiške knjižnice

Georges SIMENON:
RUMENI PES

Rumeni pes je med najboljšimi Simenonovimi romani, v katerih je glavna oseba komisar Maigret, velik prijatelj malega človeka in izrazito svojstven lik v detektivskih zgodbah. Rumeni pes ni izvrsten samo po zapletu in razpletu, odkrivanju zločinca, morda je še zanimivejši po tisti posebni atmosferi bretonskega mesteca s smetanov veljakov, kot je župan, zdravnik, novinar in drugi, in s preprostim, nižjim slojem ribičev, krčmarjev, štacunarjev. Razplet je presenetljiv, kot je po svoje presenetljiva maigretovska metoda raziskovanja zločinca in odkrivanja zločinca, pri čemer ima posebno vlogo tudi rumeni pes.

Marc HILLEL:
V IMENU RASE

Ta knjiga je grozljivo ogledalo nacizma in njegovih smotrov. Njen avtor je s pomočjo svoje žene prodrl v nedra rasistične politike, ki jo je vodil reichsführer Himmler. Proces rasistične obsedenosti se je začel pod Himmlerjevimi vodstvom v tretjem rajhu že zdavnaj pred drugo svetovno vojno. Med drugim se je izražal s preganjanjem Židov, z izbiranjem najboljših primerkov nordijsko-arijske rase za »črni red«, organizacijo SS, ter s spočenjanjem otrok po navodilu in pod nadzorstvom nacističnega režima, čemur je služila organizacija Lebensborn. V posebnih domovih so se sestajala raso čista dekleta z esesovci, da bi zanosile in poklonile otroka fūhrerju. V zavode Lebensborna so pošiljali otroke, ki so jih spočele s čistokrvnimi Nemci Norvežanke. Prek Lebensborna so Nemci organizirali v okupiranih deželah ugrabljanja otrok, ki so bili po zunanjem videzu (svetolasi, modrooki) »dobre krvi«, medtem ko so manj vredne pošiljali v delovna in koncentracijska taborišča, kjer sta jih čakala trpljenje in smrt. Samo na Poljskem so ugrabili okrog 200.000 otrok dobre krvi in povzročili nešteto tragedij... Repatriacija, ki se je začela po končani vojni, je zajela le majhen odstotek otrok, tako, da so rane še zmeraj odprte. Zločinci, ki so vodili organizacijo Lebensborna so bili premalo kaznovani; nekateri še zdaj živijo.

Organizacija Lebensborn, kar pomeni vir življenja, je v resnici pomenila za nešteto otrok in njihovih staršev vir gorja in smrti.

Stane JUŽNIC:
NOVEJŠA ZGODOVINA
Z ZGODOVINO
DELAVSKEGA GIBANJA

Pričujoča knjiga je nekakšen povzetek zapiskov za predavanja, ki naj bi zapolnila vrzel pri pomanjkanju literature za študij novejših zgodovine. Izbrana poglavja obsegajo:

Splošna razmišljanja o vlogi, mestu in pomenu zgodovine, ki naj bi opozorila na smisel, možnost pa tudi omejitve zgodovinskega načina razpravljanja o temah sociološkega, političnega in novinarskega študija.

V drugem poglavju je govora o nastajanju narodov in pomenu nacionalizma; to naj bi omogočilo nekaj temeljnih znanj o narodnem vprašanju in o vlogi nacionalizma. V tretjem delu je splošen oris delavskega gibanja; vsebuje nekaj socialne, politične in intelektualne zgodovine delavskega razreda in prikaz njegovega boja za pravico sindikalnega in političnega organiziranja ter preseganja kapitalističnega družbeno-gospodarskega sistema, vsebuje pa tudi zgodovino socializma.

Četrty del je posvečen kolonializmu, nastanku svetovnega kolonialnega sistema in pomenu, ki ga ima kolonializem v svetovni zgodovini.

Peto poglavje govori o fašizmu kot nasprotniku socializma in delavskega gibanja. Orisani so socialni in politični okviri fašizma in njegova ideologija. Zadnje poglavje pa govori o dekolonializaciji, o antikolonialni revoluciji; poudarjen je pomen dekolonializacije za nastanek spremene mednarodne skupnosti.

D. Nikola NIKOLIČ:
OTROCI S KOZARE

V zbirki Atom je izšla knjiga Otroci s Kozare. Poglejmo, kaj o njej pravi v spremni besedi pisatelj Karel Grabeljšek:

»Do dna nas pretrese, ko beremo grozljivo pripovedovanje pisca te knjige o usodi srbskih otrok, ki so jih Nemci pobrali po vaseh, ko so po veliki ofenzivi na Kozaro prečesali vsa naselja ob njenem vzhodu. Te otroke so Nemci izročili ustaškim klavcem, da jih le-ti pobijejo ali na še bolj grozovit način uničijo njihova mlada življenja, z lakoto in nalezljivimi boleznimi. Iz knjige se jasno vidi, da so bili glavni akterji teh nečloveških načrtov Nemci, gestapovci, ustaši pa le zverinski izvrševalci gestapovskih naklepov. Pri tem so se hlapci izkazali, da so vredni svojih zločinskih gospodarjev, nož, sekira, strupeni plini, bakterije nalezljivih bolezni, lug in stradež, vsega so se posluževali, da bi dosegli dopadenje svojih gospodarjev.

Nikola Nikolič, po narodnosti Hrvat, je mnogo tega, kar nam v knjigi pripoveduje, sam videl in doživljal. Po poklicu zdravnik higienik in bakteriolog je imel opravka z otroki v taborišču Jesenovac. Kot zavednega protifašista so ga ustaši že maja 1942 zaprli in poslali v Jasenovac. Napisal je že več del o tem zločinskega taborišču. Otroci s Kozare je že druga knjiga, ki je prevedena v slovenščino.

Tega kar se je dogajalo v taborišču Stara Gradiška in

kako so otroke iz tega taborišča hrvatski ljudje reševali, pisec sam ni videl, to je napisal po pripovedovanju drugih, predvsem pa po verodostojnih dokumentih. In tako je tudi ta knjiga pretresljiv dokument o tistih časih, ljudeh in dogodkih.

Marcel PROUST:
V SENCİ CVETOCİH
DEKLET

Epitetoni, ki jih navadno dajemo k imenu Marcela Prousta, imajo pomenske oznake, ki segajo od enega najvplivnejših tvorcev moderne evropske literature do francoskega klasika, od pisatelja, ki posebej izkušnje evropskega intelektualca in velike duhovne izkušnje evropske dekadence, do pisca, ki odkriva in opredeljuje emocionalne in splošne zakone človeške eksistence.

Poleg mladostnih člankov, ki so izšli v treh knjigah, je Proust napisal eno samo veliko delo: ciklus romanov pod skupnim naslovom Iskanje izgubljenega časa. Celotni ciklus romanov, ki obsega osem del, je snovno in kompenzacijsko zaokrožena celota. Zajema čas od druge polovice 19. stoletja do začetka 20. stoletja in čas prve svetovne vojne.

Prvi roman iz cikla Iskanje izgubljenega časa ima naslov V Swannovem svetu. V njem avtor z izredno psihološko pretanjenostjo pripoveduje zgodbo dečka — to je pisatelj sam — ki se, obdarjen z izredno jasnovidnostjo, spominja počitnic v Combray, posameznih ljudi, dogodkov, vtisov... Potem polagoma, vendar z živo neposrednostjo, ki spominja na impresionistično slikarstvo, izrisuje svojo življenje v podobah, za katerimi se zvrstijo vsa mogoča okolja, v opisih ljudi, ki jih je spoznal, in v razkrivanju trpljenja, ki je prizadelo njegovo srce. Tako se v drugem romanu V sencı cvetocih deklet spoznamo s krogom gospe Swammov, z galerijo novih osebnosti in z razvojem njihovih značajev. Hkrati z dečkovim telesnim razvojem se spreminja tudi njegov odnos do ljudi in okolja: ko se za nekaj časa neha shajati z Gilberto, zaznava prvo rahlo bridkost, ki jo povzroča ločitev; njegova čustvena pretanjenost dobiva nove oblike. Spominja se prvega bivanja v Balbecu, deklet na morski obali, novih zaznav, ki vznemirjajo dečkove misli in čutenja. Njegova zavest je scela obrnjena k tistim nežnim in čudežnim vzgibom narave, ki začno vznemirjati in napolnjevati mladost ob topli zavesti ženske bližine.

Erna Starovasnik:
REGRATOVA LUČKA

Najnovejša knjiga Erne Starovasnik je literarno obdelana zgodba o resničnem življenju Lojzeta Samuha. O sebi je Lojze Samuh vedel samo to, da so ga prinesli v županov dom v plencah, brez vsakih papirjev oziroma podatkov o materi in očetu. Kdo sem, čigav sem, kje je moja mati, zakaj me imajo za rejenca? — se Lojze kasneje, ko je odšel iz vasi v večji

kraj, venomer sprašuje. Primerja se z regratovo lučko, z njenim izginjajočim semenom, vse dokler ne najde svoje matere, ki živi v tujini, in se z njo tudi sestane.

Jacques in Francois GALL:
ZDRAVNIKOVA VEST

Roman francoskih avtorjev govori o življenjski zgodbi mladega zdravnika Jeana. Spremlja ga od njegovih študentskih let, ko je še nepokvarjen, poln idealov, pa vse do njegovega družbenega uspeha, ko začneja vedno bolj spoznavati tudi temnejše strani življenja in se mu svet razkriva kot neusmiljen boj za obstanek, kjer se morajo čustva in poštenost umikati hladnemu računstvu in brezobzirnim spletkam. A neprenehoma se mu postavlja vprašanje, za kakšno ceno. Njegovo razigrano in iskreno prijateljstvo s tovariši, sprošče-

ne erotične pustolovščine z zdravnicami in sestrami v bolnici, prijetna domačnost toplega doma, vse to se vedno bolj umika grenkemu spoznanju, da mu je za uspeh potrebno še vse kaj drugega, predvsem pa brezobzirna odločnost in denar. Poročil se je z lepo, bogato dedinjo, a kljub razkošju in zasebni kliniki uvidi, da je pogrešil. Namesto, da bi si sam ustvaril smisel bivanja, se je podredil drugim; izdal je tudi Hipokratovo prisego. Trudi se, da bi se rešil iz usodnega vrtinca, kajti njegova vest je neusmiljena. Odide na nova pota, stran od sreče, ki naj bi izvirala iz denarja in slave, v brazilске gozdove pomagat ubogim in zavrženim.

Z vsestransko živahno vsebino bo roman Zdravnikova vest zadovoljil široke plasti bralcev, ki jih privlačijo opisi življenja v zdravniških krogih.

Čestitka

V šolskem letu 1975/76 so se izučili za poklic naši vajenci: Miro Horvat in Samo Cotelj za poklic »elektrikar za šibke tok«, Igor Zupan za poklic avtomehnika, Janez Rozman

in Mirko Brovč pa za poklic »strojni ključavničar.«

Vanja Bukovnik je uspešno končala ekonomsko srednjo šolo, Marjan Perko za srednjo tehnično šolo — elektro smer.

Vsem k njihovem uspehu iskreno čestitamo!

Pravilna rešitev nagrade križanke

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100		
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100			
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100				
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100					
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100						
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100							
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100								
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100									
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100										
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100											
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100												
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100													
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100														
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100															
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100																
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100																	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100																		
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28																																																																																											

Nagradna križanka

				AVT. OZN. NEMČIJE	MESNA JED	POLOŽAJ PRI ŠAHU	ŠPORTNI KOMENT. STANE	KEM. ZN. ZA ŽVEPLO	PRIPRAVA ZA SEKANJE DRV	UPANJA	RIMSKA 1	NENADNA SMRT	AKTER	Sestavi: G. U. Risal: H. D.	T T	OSMAN, TUREK	HOTEL V POREČU	PTICA UJEDA	VRSTA PLAZILCA	AVT. OZN. ITALIJE
				NOČNI LOKAL ITALIJ. POLITIK				KEM. ZN. za NATRIJ BORILNI ŠPORT						NEMŠKI FIZIK UTEMELJ relativnosti TEORIJE	KOPNO V MORJU (množina)					Mednarod fond za pomoč otrokom
T T	UPRAVNIK NAŠEGA LETOVIŠČA	OČE	NEMŠKI FILOZOF (Immanuel)	NEUMEN, TRAPAST			POKLIC LESNE STROKE blodnjak						NEMŠKI PREDLOG ITALIJAN SPOLNIK			MOŠKO IME				
VODNA ŽIVAL				SLANO JEZERO V SZ				KADAR			TALISOVO PIVO						VRHUNSKI ŠPORTNIK		T T	HRVAŠKI VEZNIK
VRTNA HIŠICA				ŠTEFAN OSTERC			MOŠKO IME			Gledališki ples kot samost. de NAVAĐA, OBICAJ							NOVAK TINE		ITAL. KRAJ da capo	
NAJVEČJI ITALIJ. PESNIK				NAŠ MARŠAL			Nekdanji zmagov. OI v MARATONU (Bikila)				RIMSKA 500		Del. gasil. OPREME Pomilostitev				AVT. OZN. AVSTRIJE	RIMSKI POZDRAV		
SAMO = GLASNIK		Tanka mrežasta tkanina eden glagol CASOV					VOZNIKI LETAL					AMPER		IRSKA REPUBLIK. ARMADA IKRAVEČ APNEČEC				TONJE FORNEZZI ROZMAN STANE		
MEDMET			TEBE PREDPONA V TUJKAH			LOJZE ROZMAN		BAHAČ, ŠIROKO = USTNEŽ										STIKALIŠČE DVEH PLOSKEV VEZNIK		ADRESE
HRUP, ROPOTA = NJE						DVA SAMO = GLASNIKA		NORO							Naslonjala OPORA					
TALIŠOVA PIJAČA				KEM. ZN. ZA KISIK		NEZNA = NEC RISTO SAVIN		ALPINIST. ODSEK TRGOVSKO PODJETJE V LJUBLJ.			TAKO KOT, KAKOR,	ŽENSKO IME	METER				TRAVA DRUGE KOŠNJE	MANJŠE MOTORNO KOLO	DOMAČA PRITRDIL NICA	
IZVOR, IZVIR				DEL STANO = VANJA				DIVJE KOZE TEM. ORG. združenega DELA											VRSTA PRIPR. KROMPIR- JA	SOUTH OST
AMERIŠKI STANDARD			JADRAN. OTOK Reka z izl. v Azov. MORJE			SLOG NAŠE AVTOBUS. PODJETJE					TOMAŽ TERČEK				16. ČRKA ABECEDA	Drevo iz rodov VRBOVK OCET				
TRŽIŠKI TEKSTILEC			DANILO ŠTUCIN Hrvatšč. ANICA		EDVARD KARDELJ	TELOVADNI ELEMENT					SAMO = GLASNIK OMAN VINKO		VRSTA ŽIRAFE EDO ROBLEK							NIČ
10. ČRKA ABECEDA		KRAJ NA STAJERSKI.				SRBSKO IME					DEL VOZA PREDLOG						TRSKA			RIMSKA 5 KONEC ABECEDA
PRISPE = VEK V ČASOPISU						REKA V ITALIJI			OKVARA					SADOVI						

»Ne pozabi, da je med šolskimi počitnicami povsod omejena hitrost!«

Mladi slikar je priznal dekletu, ki mu je poziralo:
»Ti si resnično prvi model, ki sem ga poljubil.«
»A, tako,« je rekla Micka nezaupljivo. »In koliko mode-

lov si imel pred menoj?«
»Dva! En šopek cvetja in skodelo s sadjem.«

»Ja, sestra. Kaj pa vendar mislite?«
»Izpolnujem samo navodila glavnega zdravnika, ki je rekel naj pacientu izpolnim vsako željo!«

Voznik avtomobila je na deželni cesti povozil kokoš. Šel je do kmeta ter mu dejal, da mu bo plačal za kokoš 50 din, ker več tako ni vredna. Kmet s tem ni bil zadovoljen in je rekel, da zahteva 100 din, svojo zahtevo pa je utemeljil s tem: »Plačati morate tudi starejšo kokoš, ker, ko bo zadel za smrt te kokoši, jo bo zadela srčna kap.«

»Ropotanje vrat je takole komaj slišati!«

Mali Janezek je šel po cesti in pričel kaditi cigareto. Starejša gospodična stopi k njemu in mu reče:

»Na cesti kaditi, moj mali,

se pa res ne spodobi!«

Janezek jo je nekaj časa začuden gledal, nato pa dejal:

»Ali se vam zdi spodobno na cesti ogovarjati tuje moške?«

»Oh..., oprostite?«

»Se ti ne zdi Pepe, da sem presenetljivo podobna lepi Heleni?«

»Neverjetno kako, zaklad moj! Čudi me edinole, kako to, da te do danes še nihče ni poskušal ugrabiti?!«

»Preprost računski primer,« je rekel učitelj. »Če so na miži štiri muhe in z udarcem eno ubijemo, koliko jih bo še ostalo?«

Tonček: »Samo mrtva muha.«

Pregovori

Laž:

Laž je ključ h koncu.
CARLYLE

Kjer je mnogo besedi, je mnogo laži.
Domača modrost

Največji lažnivec na svetu je: »Govori se.«
MALLOCK

Laži so tako plodne, da zadostuje ena sama, pa jih je že na tisoče.
Carlo GOLDONI

»Tržiški tekstilec« — glasilo delovne skupnosti Bombažne predilnice in tkalnice Tržič — ureja uredniški odbor: Lončar Janez, Fornazarič Stanko, Svab Anica, Eržen Vlasta, Cerar Franc, Markun Alenka, Rakovec Cirila, Herak Marjan, Sarabon Franci, Mrak Marjeta, Košir Jože, Novkovič Stevo. — Glavni in odgovorni urednik Furlan Janez — Naslov uredništva: BPT Tržič 64290. Telefon 50-340 int. 90 — Tisk GP Gorenjski tisk Kranj v 1350 izvodih — Glasilo izhaja enkrat mesečno — List dobijo člani kolektiva brezplačno. — Glasilo je po 7. točki I. odstavka 36. člena Zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu, Uradni list SFRJ št. 33/72, prosto plačila prometnega danka